

CHUYỆN PHẪM 2010

Nguyễn Sĩ-Tuất

Bài này nói về một số thời sự xảy ra chung quanh nơi cư ngụ và trong tâm hiểu biết của người viết. Xin quý AH coi bài này như là một số chuyện phiếm vụn vặt không theo một đề tài riêng biệt hay chuyên môn, mà người viết bài này thiếu khả năng. Một số dữ liệu lấy từ Internet là một thế giới “ảo” nhưng lại cung cấp rất nhiều tin tức “thật” mà phần lớn quý AH không thể thiếu trong sinh hoạt hàng ngày.

1. “THẬT” và “ẢO”. Tường lửa firewall.

Danh từ này được sử dụng rộng rãi trong giới xài Internet đã đem lại một cảm giác hay hình ảnh sai lạc tưởng như là một thứ tường bằng gạch hay bê tông xây đâu đó trên không gian, đang bốc cháy hay để ngừa lửa cháy !

Hóa ra chỉ là một bức tường “ảo” làm ra để “ngăn chặn sự xâm nhập từ Internet vào máy vi tính của bạn”, hoặc nói một cách đầy đủ hơn như trong

(<http://www.microsoft.com/vietnam/security/protect/firewall.aspx>) là “một biên giới bảo vệ và lọc những kẻ xâm nhập không mong muốn trên Internet, bao gồm cả hai phần mềm và phần cứng”. Trong ngữ vựng của Pháp về tin-học, họ dùng từ «barrière de sécurité» hay «pare-feu»..

Tôi nghĩ lẩn thẩn rằng có lẽ người đặt ra chữ *firewall* (anh-ngữ) này là một kỹ sư điện toán, có gốc công chánh, nên bị méo mó nghề nghiệp, dùng một danh từ thông dụng trong xây dựng, có thật, để chỉ một phương cách “ảo” có một tác động tương tự. Cái dở của chữ này là tạo ra một hình ảnh không chính xác cho những người không thuộc ngành kiến thiết. Chỉ riêng đối với những Ái Hữu (AH) nào qua Âu Mỹ làm việc về xây cất nhà cửa chữ này lại rất quen thuộc vì luật lệ về xây dựng qui định rõ ràng và bắt buộc loại tường nào phải chịu 1, 2 giờ hay 3, 4 giờ hoả hoạn mà không sụp đổ. Sau đây là một số qui định thông thường trong ngành :

Ratings of Standard Firewalls, Firewalls, Barriers and Partitions		
Type of Construction	Rating	Configuration
Standard Firewall	4-hour minimum with no openings.	Parapet extends above the roof with wingwalls, end walls or extensions.
Firewall	3 to 4-hour with protected openings.	Parapet extends above the roof with wingwalls, endwalls or extensions.
Fire Barrier	2 to 3-hour with protected openings.	Wall extends from floor to beneath roof or floor deck above.
Fire Partition	1 to 2-hour with protected openings.	Wall extends from floor to ceiling.

Trước khi được cấp giấy phép sử dụng công trình, thanh tra của địa phương hay Tiểu Bang hay Liên Bang thường chú trọng về phần chống hỏa hoạn, nên các cấp có trách nhiệm trong công trình không thể lơ-là trong việc thực hiện đúng theo quy định. Đối với các thiết kế gia về xe hơi, chữ này cũng không xa-lạ, vì firewall dùng để chỉ phần ngăn cách của đầu máy, hoặc thùng xăng, với không gian trong xe.

Nói cách khác, «tường lửa» trong ngành xây dựng của chúng ta, là một bức tường

« thật » để ngăn « lừa » thật, còn « tường lừa » trong tin-học là một « vách ngăn ảo » để ngăn chặn « lừa ảo » có nghĩa là ngăn không cho kẻ xấu dùng phương tiện để « xâm nhập » bất hợp pháp vào trong máy của mình. Nếu không có « tường lừa ảo » này, máy điện toán của chúng ta sẽ không bị « cháy thật » đâu, cùng lắm chỉ bị trục trặc do « vi trùng ảo » quậy phá có thể làm hư, nặng nhẹ tùy trường hợp.

2. **Khủng hoảng và suy thoái.** Hai chữ này được dùng nhiều đến nỗi chẳng mấy ai tìm hiểu sự khác biệt của chúng. Chỉ biết rằng như tại Cali, thì từ tháng 2 năm 2009, Thống Đốc Schwarzenegger đã ký quyết định cứ mỗi tháng 2 lần sẽ cho “dẫn việc”, nguyên văn tiếng Anh là *furlough*, để bớt đi được 1.3 tỷ USD trong tổng số 42 tỷ khiếm hụt ngân sách. (Nếu ta “rì mọ” tra từ điển thì thấy một nghĩa khác của “*furlough*” là cho phép tù nhân được về thăm nhà và phải trở về đúng thời hạn). Cứ thứ sáu của tuần lễ thứ nhất và ngày thứ sáu của tuần lễ thứ ba, cho đến tháng 6/2010, công chức “được” nghỉ không lương, tức là tự nhiên bị bớt lương khoảng gần 10% ! Thành thử, chẳng cần các kinh tế gia cho hay là Hoa Kỳ đang bị khó khăn về cán cân mậu dịch, mọi người đã thấy ngay là kinh tế của cả nước đang bị trục trặc, vì chính bản thân đang bị khó khăn. Đâu có phải chỉ có người đi làm mới bị, mà người có lương cố định, đang lãnh lương hưu và lợi tức phụ thêm, cũng thấy ngay. Như trường hợp của tôi vừa mới nhận được thư của DMV (*Department of Motor Vehicles*) phải tới văn phòng để thi lại 18 câu hỏi viết về Luật Đi Đường, và khám mắt, vì đã hơn 70 tuổi, thì lại gặp ngay ngày thứ sáu “*furlough*”, phải bỏ đi về. Mất công toi, đã lái xe hơn chục dặm đường, bây giờ lại phải trở về và học ôn lại chờ thứ hai tuần sau.

Xét trên một khía cạnh khác, thì công chức tiểu-bang đang đi làm 37.50 giờ/tuần nay chỉ phải đi làm có 33.75 giờ trung bình mỗi tuần thì đáng lẽ phải sung sướng hơn công chức Pháp 35 giờ/tuần, chứ còn kêu ca nổi gì ? Chưa thấy bên Cali nộp đơn kiện tiểu bang giống như nghiệp đoàn công chức của Mass hồi suy thoái 1990. Số là Mass đã phải cho *furlough* vào năm 1991. Người viết bài này, cùng với toàn thể

công chức của Mass đã “được dẫn việc” tổng cộng là 15 ngày hay 3 tuần. Có người chọn làm việc nhưng tính vào số ngày được nghỉ thêm vào năm sau.. Một số người khác, trong đó có tôi, làm không lương trong 3 tuần nhưng cho tiểu-bang nợ, khi nào thôi việc hoặc ngân sách dồi dào, tiểu bang sẽ hoàn trả. Nhưng chỉ ít tháng sau, Sở hoàn trả nguyên vẹn số tiền lương cho những người đã chọn giải pháp thứ hai, chẳng mất xu nào ! Có lẽ do một phán quyết của Tòa Thượng Thẩm, sau đó được Tòa Pháp Án duyệt y, quyết định rằng *furlough* của Massachusetts là vi hiến ! Trường hợp của Cali không biết có giống của Massachusetts không, chỉ biết rằng nghiệp đoàn công chức của Cali chưa thấy nộp đơn kiện.

(<http://www.questia.com/googleScholar.qst;jsessionid=L2qJpH1ngvMn8DKb6MxPWGhnNTkKj4J17jRvTy6SPpHtWFphnC5G!-1897326174!-754635462?docId=5000377187>).

Tuy nhiên mỗi trường hợp một khác và cần xem hiến pháp của Cali có giống hiến pháp của Mass hay không ?

Hiện nay, có một số công dân Hoa Kỳ đặt câu hỏi với các kinh tế gia (KTG) là Hoa Kỳ đang ở trong thời kỳ suy thoái hay đã khủng hoảng lớn như hồi 1930 ? Khổ quá, câu hỏi này đã không được trả lời dứt khoát, vì như mọi người đều biết, khi có 5 KTG họp bàn thì có tới 6 ý kiến khác nhau ! Trước hết, thế nào là suy thoái và thế nào là khủng hoảng ? Chính các KTG cũng chưa hoàn toàn đồng ý về định nghĩa của hai chữ này. Một số lớn KTG đành phải dựa trên định nghĩa của 1 tổ chức có tiếng tăm là *National Bureau of Economic Research* (NBER) và quyết định khủng hoảng kinh tế xảy ra khi Tổng Sản Lượng thực sự của Quốc gia (*real GDP gross national product*) sụt nhiều hơn 10%. Còn suy thoái xảy ra khi GDP xuống ít hơn 10% . Với định nghĩa trên, các báo chí hiện nay của Hoa Kỳ và trên thế giới vẫn cho rằng năm 2010 chưa bị khủng hoảng đâu, cứ việc yên tâm !

Thế ông Alan Greenspan đâu mà không để ông ta làm ảo thuật như hồi 1990 ? Thời đó, HK và thế giới đang đứng trước nguy cơ khủng hoảng như bây giờ. Thậm chí, một giáo sư đại học thuộc Southern Methodist University ở Dallas, Texas, là Ravi Batra, gốc Ấn Độ, đã

loan báo từ năm 1987 là năm 1990 sẽ có khủng hoảng lớn khi viết cuốn sách *The Great Depression of 1990*. Sách bán rất chạy, đã được Lester Thurow, Khoa Trưởng Đại Học kinh doanh của MIT, khen ngợi và giới thiệu. Nhưng thực tế không xảy ra như Batra tiên đoán. Tuy có suy thoái thật, nhưng thế giới không bị khủng hoảng. Nhờ đâu vậy ? Lịch sử sau này sẽ phán xét, nhưng trong nhiều năm, các KTG và dân chúng vẫn cho là nhờ Greenspan đây ! Có một số nhà báo lại cường điệu tăng bốc Greenspan là cứu tinh của thế giới, hồi thời 1990 và 2001 nữa chứ ! Tuy nhiên gần đây, sau khi những vụ bê bối những lạm của những đại-gia kinh doanh tại Wall Street, chính phần lớn các KTG và dân chúng, qua các dân-biểu, nghị sĩ, lại cho là Greenspan đã có lỗi trong việc dề dãi về tín dụng để đến nỗi thế giới bị nguy-ngập như ngày nay ! Và chính Greenspan cũng thú nhận đã có lỗi trong một buổi họp điều trần tại Quốc Hội Hoa Kỳ vào ngày 23/10/2008 (*Google : Wiki Alan Greenspan. The New York Times wrote, "a humbled Mr. Greenspan admitted that he had put too much faith in the self-correcting power of free markets and had failed to anticipate the self-destructive power of wanton mortgage lending. ..*).

3. Làm cho chính phủ có sướng không ?

Như trên vừa nói, “dẫn việc” tại các công sở xảy ra trên toàn quốc HK. Vậy lúc kinh tế suy thoái, làm sở tư có sướng hơn không ? Chưa chắc ! Theo các kinh tế gia (lại kinh tế gia nữa) thì trong những thời kỳ suy thoái hay khủng hoảng, các công sở thường được bành trướng, mặc dầu có dẫn việc, tức bớt người ở một số nơi, nhưng lại có thêm việc làm tại các nơi khác. Lý do là khi tung ra biện pháp cứu nguy nhiều ngàn tỷ mỹ kim, thì phải có thêm người theo dõi kiểm soát. Trong lịch sử Hoa Kỳ, mỗi khi có suy thoái lớn hay khủng hoảng kinh tế như thời kỳ 30-31, chính phủ thường thuộc phe Dân Chủ. Thời kỳ hiện nay cũng vậy, Tổng Thống thuộc phe Dân Chủ, nghĩa là một đảng “thích” bành trướng các dịch vụ công - do đó có nhiều việc làm trong công sở. Trái lại thời Cộng Hòa nắm chính quyền, như TT Reagan, “chính phủ càng teo nhiều thì càng tốt cho dân

chúng”. Tin hay không tùy các bạn, nhưng từ thời Tự Lực Văn Đoàn (TLVĐ), các cụ ngày xưa đã cho rằng làm cho chính phủ là tốt nhất. Mời các AH xem bài dưới đây mà tôi nhớ lồm bồm, không nhớ được tên tác giả, đã đăng trong tờ Phong Hóa là tờ báo của TLVĐ cách nay hơn nửa thế kỷ. Sau này có một nhà văn khác đã sửa đổi chút đỉnh và đăng trên báo khác dưới tên của mình ! Toàn văn bản này tôi nhớ không thể hết, nếu có vài chi tiết không đúng theo bản chính, xin nguyên-tác-giả và quý AH miễn trách. Ngoài ra, có thêm một vài bình luận, “chiếu theo” thời sự tại nơi tôi đang sinh sống tại Cali, ghi trong dấu ngoặc đơn.

“Trời đã về chiều, xe lửa bắt đầu chạy vào trong một đường hầm xuyên qua núi. Hành khách cảm thấy buồn ngủ vì trong toa tối thui, do hăng hỏa xa tiết kiệm năng-lượng không bật đèn cho sáng. Bỗng trong toa có một giọng thanh nữ la lên : “Ô hay cái anh này, làm gì thế ?” Chẳng thấy ai trả lời. Mọi người giữ im lặng. Ngay cả anh chàng được hỏi cũng không lên tiếng đáp ! Xe lửa tiếp tục chạy. Mấy phút sau, mới có một giọng nam ngập ngừng : “tôi, tôi.. làm.. làm.. làm...” Một số đồng-hành đã hơi tỉnh ngủ và thắc mắc chắc anh chàng này có điều chi khó nói, nên cứ áp úng hoài, coi chừng người hỏi không còn kiên nhẫn nữa. Im lặng trở lại nặng nề thêm. Có người nghĩ im lặng là vàng theo cách nói văn hoa, còn nói nôm na thì anh chàng muốn ngậm miệng ăn tiền ! May quá, chàng này nói tiếp, giọng run run : “tôi..làm..làm.... cho chính phủ !” (Úi chao, hách nhì ! Thời buổi gạo châu củi quế này mà có việc tốt quá chứ !). Nhưng sao lại run run ? Chắc anh chàng này bị xúc cảm quá mạnh chăng ? Câu chuyện tưởng xong, mọi người lại lim dim trong giấc mộng, nghĩ rằng người hỏi đã hài lòng. Thế nhưng, giọng nữ lại lên tiếng, giọng nhẹ nhàng hơn trước : “Nè, tôi bảo thôi đấy nhé !” Lại im lặng nữa. Thính giả (bắt đắc dĩ) trong xe cảm thấy bức mình khó chịu. Ai đời đang có việc tốt lại bảo xì-tốp lại, có là điên ! Y như rằng, giọng nam lên tiếng, lần này vững vàng lạnh-lãnh, đầy tự tin :”muốn thôi nhưng chính phủ không cho thôi !”. (Cái anh chàng này nói xạo quá đi, nên thuyên chuyển anh ta đến làm việc tại Cali cho rồi). Nhưng

trong xe mọi người lại thở ra khoan khoái, kẻ cả, và nhất là, hai đương sự, vì đã thấy sự việc coi mồi êm thấm.”

Tôi đoán rằng anh chàng trong chuyện, có lẽ đã đầu thai làm việc cho thị xã Vallejo của bang Cali, vì tại đây các công chức không chịu về hưu non, hưu viên không chịu bớt hưu bổng – có công chức lãnh hưu hơn \$100,000/năm - hoặc nghỉ việc, để bớt ngân sách, đến nỗi thị xã Vallejo đã phải đệ đơn xin phá sản từ năm 2008, ngay khi suy thoái kinh tế mới chớm bắt đầu (xin xem

http://en.wikipedia.org/wiki/Vallejo,_California).

4. Huyền thoại : canh dưỡng sinh, nghệ, tỏi, toa thuốc nhất dạ... của Minh Mạng.

Có một đạo cách nay vài năm, đi đâu cũng thấy có người nói về sự huyền diệu của canh Dưỡng Sinh, là một loại canh nấu từ những rau như:

White daikon (củ cải trắng) :	1 lb
Daikon green (lá củ cải) :	1/2 lb
Carrot	1/2 lb
Gobo (burdock,nguru bang) :	1/2 lb
Shiitake mushroom(nấm Đông cô Nhật)	

2 tai lớn hoặc 3 tai nhỏ.

Hai vợ chồng tôi đang lang thang tại một chợ Đại Hàn ở San Jose tìm kiếm gobo theo công thức trên, thì thấy một ông cũng đang nói léo nhéo với bà vợ bên cạnh “sao không thấy lá củ cải bán ở đây nhỉ ?”

Một thời gian sau, nhiều chợ Tàu tại Cali có bán đóng bao đàng hoàng, chia ra từng gói lớn nhỏ, đã trộn sẵn các thành phần nói trên, để khỏi phải cân đo đong đếm, rất tiện. Lại một điều là khi hỏi những bạn người Nhật chính cống thì chẳng ai biết canh dưỡng sinh này cả !

Chuyện đó nay đã xưa rồi, sau đó có vụ nước sinh tố, rồi tỏi, rồi sữa ong chúa, rồi gần đây lại có vụ nghệ, quảng cáo rầm rộ trên các đài truyền hình nói tiếng Việt. Không biết hiệu quả tới đâu, mà ngay trong giới AH chúng ta, chưa biết bao nhiêu phần trăm đã dùng thử ?

Những rê-xi-pi nói trên có thể dùng cho cả nam lẫn nữ. Riêng toa thuốc “Nhất dạ lục giao sinh ngũ tử” của Minh Mạng thì chỉ dùng cho nam giới thôi. Tôi không biết có bạn nào đã thử chưa và cũng không biết nó có 100% hiệu quả như lời truyền tụng hay không? Đại khái công

thức của toa thuốc này gồm có các vị thuốc như sau: Thục địa, Đào nhân, Sa sâm, Dương quy Bạch trạch, Phòng phong, Bạch thược, Trần bì, Xuyên Khung, Cam thảo, Phục linh, Tần giao, Tục đoạn, Mộc hoa, Kỷ tử, Thương truật, Độc hoạt, Khương hoạt, Đỗ trọng, Đại hồi và Nhục quế (theo Bs Nguyễn Văn Dương). Một điểm cần chú ý là vua Minh Mạng (1791-1841) chỉ mới sống có 50 năm đã “chết ngắc”, vậy thì: AH nào trên 50 tuổi chắc không nên dùng (hoặc nếu còn hăng hái thì có thể tin theo cựu Phó TT HK Bob Dole quảng cáo - nay 87 tuổi vẫn còn sống - dùng loại thuốc viên thay thế), và nếu dưới 50 mà cứ dùng toa “thuốc thần” thì không khéo lại theo vua Minh Mạng về trời sớm hơn dự liệu !

5. “Định luật” Murphy : “*If anything can go wrong, it will*”. Có tác giả “quá khích” lại đề nghị phải viết lại là*it should*. Thực tế là “định luật” Murphy đã tỏ ra rất đúng trong thực tế. Hãy xét vụ nổ của giàn khoan giếng Deepwater Horizon tại vùng Vịnh Mễ Tây Cơ.

Thiết kế một giếng sâu quá 5,500m, thì hiển nhiên phải xét đến trường hợp xấu nhất có thể xảy ra là ống dẫn dầu từ đáy biển lên trên mặt nước sẽ bị bể. (Giàn khoan Deepwater Horizon có thể khoan tới độ sâu 9,100m với chiều sâu dưới nước 2,400m, theo thiết kế). Quả nhiên, ngày 20/4/2010, giàn khoan nổ, ống bị bể, và dầu tràn lan khắp vùng Vịnh Mễ Tây Cơ, khiến trong vòng có 2 tháng, mà Tổng Thống Hoa Kỳ đã phải đích thân thị sát bốn lần vùng xảy ra tai nạn để có quyết định về biện pháp đôi phó.

Khi dầu lan tràn đến ven biển Louisiana, Florida, hiển nhiên các dịch vụ du lịch, sản xuất tôm cá và phos sản, sẽ bị tai hại trực tiếp. Chưa kể đến ảnh hưởng về môi sinh có thể kéo dài nhiều năm. Vậy câu hỏi đặt ra là thiết kế đã tiên liệu mọi rủi ro, sao sau 2 tháng tai nạn xảy ra mà ống dầu vẫn không bị đứt ? Đúng ra thì chỉ trích dễ, thực hành mới khó. Ai làm nghề xây cất, khoan dầu, hầm mỏ, nói chung trong kỹ nghệ, cũng biết rằng phải chấp nhận một số rủi ro. Nếu tai nạn xảy ra, ta đành theo “truyền thống Á-Đông” đổ cho số mạng !

6. Đô-la hay Ô-rô ? Hồi năm 2002 khi đồng Ô-rô (*Euro*) mới được lưu hành (tuy được sử dụng trong kế toán quốc tế từ 1999), giá trị của nó khoảng ngang bằng với 1.00 đô-la. Qua tháng 7/2008, lên cao nhất tới 1.60 USD như bảng dưới đây lấy từ tài liệu của ECB European Central Bank. Nhưng tới tháng 6/2010, khi đang viết bài này, Ô-rô đã có lúc xuống còn có 1.19 vào ngày 8/6/10.

U.S. dollars per 1 Euro. 1999 – 2010				
Year	Lowest ↓		Highest ↑	
	Date	Rate	Date	Rate
1999	03 Dec	\$1.0015	05 Jan	\$1.1790
2000	26 Oct	\$0.8252	06 Jan	\$1.0388
2001	06 Jul	\$0.8384	05 Jan	\$0.9545
2002	28 Jan	\$0.8578	31 Dec	\$1.0487
2003	08 Jan	\$1.0377	31 Dec	\$1.2630
2004	14 May	\$1.1802	28 Dec	\$1.3633
2005	15 Nov	\$1.1667	03 Jan	\$1.3507
2006	02 Jan	\$1.1826	05 Dec	\$1.3331
2007	12 Jan	\$1.2893	27 Nov	\$1.4874
2008	27 Oct	\$1.2460	15 Jul	\$1.5990
2009	04 Mar	\$1.2555	03 Dec	\$1.5120
2010	08 Jun	\$1.1942	13 Jan	\$1.4563

Source: [Euro exchange rates in USD, ECB](http://www.ecb.int/stats/exchange/eurofxref/html/eurofxref-graph-usd.en.html)
 (<http://www.ecb.int/stats/exchange/eurofxref/html/eurofxref-graph-usd.en.html>)

Giới đầu cơ tiền tệ, đã tích trữ nhiều Ô-rô trong thập niên đầu của thiên niên kỷ mới, nay phải nhả ra, và ô ạt tích trữ đô la. Hóa ra tiền tệ chẳng qua cũng là một món hàng, cũng có chu kỳ lên xuống, và cũng theo định luật cung cầu của thị trường.

Cứ theo tình hình này, thì hè 2010 là lúc những AH tại Mỹ nên du lịch Âu Châu, trước khi đồng Ô-rô lại lên trở lại. Lên trở lại ? Một số kinh tế gia tiên đoán là không lên đâu, có khi còn tuột xuống bằng giá khởi đầu từ 1999-2002, nghĩa là ngang bằng với đô la. Có nghĩa là đô-la vẫn giữ ưu thế trên thị trường tài chính quốc tế, mặc dầu cán cân mậu dịch của Hoa Kỳ vẫn chưa được lành mạnh. Đáng tin không ?

7. 70 học 71, nhưng 8 bó phải học 7 bó ?

Trong số những i-meo luân lưu trong giới AHCC, có 1 bài rất hay xin chép dưới đây :
Thế nào là thành công ?

*4 tuổi coi như thành công nếu...
 không tè ra quần !
 12 tuổi coi như thành công nếu... có bạn hữu
 17 tuổi coi như thành công nếu... có bằng lái xe
 35 tuổi coi như thành công nếu...có nhiều tiền
 50 tuổi coi như thành công nếu...có nhiều tiền
 70 tuổi coi như thành công nếu... có bằng lái xe
 75 tuổi coi như thành công nếu...có bạn hữu
 80 tuổi coi như thành công nếu...
 không tè ra quần !*

Tiêu chuẩn của sự thành công như bảng trên làm đảo lộn quan niệm cố hữu, nhắc rằng sau 70 tuổi, ta dần dần trở lại như con nít ! Nghĩa là trên 80 tuổi phải học lại anh 70 và 70 lại phải học anh 50 ? Một số trong chúng ta, những người trên dưới 8 bó như tôi, nói chuyện với một người bạn mới quen và trẻ hơn, có thói quen hỏi rằng anh năm nay được bao nhiêu tuổi, vì (*hy vọng bạn trẻ sẽ nhớ đến*) câu “**70 còn học 71**”. Có thể bằng ấn định tiêu chuẩn như trên sẽ thúc đẩy chúng ta nhận thấy thực tế và gia tăng sự khiêm nhường hơn chẳng ?

Nguyễn Sĩ-Tuất